

LITERAK (2) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w litera), a pochylone.

sg A literåka (1). ◊ [I literåki(e)m.] ◊ pl G literåk(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. literat.

*Człowiek piśmienny, wykształcony (2) : Co yeft wyęthłfego gdy fie wyuczy rzemiełłá/ wlfędzye mieyfce będzye myał/ nic mu nye zginye gdy rzemyęłło w ręku ma/ kędyby fie kolwyek obrocił myáłto zapáfu yákyego rzemyęłło mu będzye. Przy czym kotuyá á náłmyewáyá fie z literakow [...]/ że fie nye náłożyli robić y chlebá nábywác *GliczKsiąż G7; KlonFlis H2v; [Rad to słýfzę; iż pámiętafz Niedzielne Ewángelie. (-) Oćiec moy tego mię vczył: łam teź ie vmiał ná pamięć/ nie będac Literakiem HerbNauka O4 (Linde)].**

Cf LITERAT

MM